

۲۰۱۴/۰۱/۳۰

ولی شاکر

چهار مشکل اساسی در برابر اشرف غنی احمدزی

مشکلاتی که با آن رئیس جمهور نو افغانستان مواجه خواهد بود بشمارند. اما، در رسیدگی به این همه نابسامانی می توان حل چهار معضله اساسی را از جمله اولویت های حکومت جدید قرار داد: مبارزه با فقر، مبارزه با مواد مخدر، مبارزه با طالبان، و بهبود روابط افغانستان با ایالات متحده امریکا.

سه اول آفاتی اند که با نجات مردم از چنگ آن می توان زمینه ای برای ایجاد پیشرفت اقتصادی و ثبات سیاسی فراهم کرد، که این خود به تنگی شرایط برای بقا و موفقیت طالبان می گراید. فقر اقتصادی یکی از دلایل پیوستن جوانان بیکار و بی بضاعت به صف طالبان است.

نیز، این فقر است که میلیون ها افغان را وادار به مهاجرت به کشورهای همجوار نموده و فرزندان شان را در معرض مغز شویی ملا های افراط گرای پاکستانی و آخوند های ایرانی قرار داده است.

در ضمن، صدها گونه جنایت و امراض جسمی و روحی را می توان به تهدیدی نسبت داد. همچنان، مواد مخدر به رشد زراعت و صنعت در کشور لطمه رسانیده است، و اعتیاد و صدها مصیبت اخلاقی دیگر ناشی از آن دامنگیر جامعه است.

از سویی هم، کشت و قاچاق خاشخاش این زهر منبع بزرگی برای تمویل عملیات نظامی و تبلیغاتی طالبان به شمار می رود. آنها که حاضر به مصالحه نیستند، حکم سدی در راه پیشرفت اقتصادی و تحدید جدی به استحکام سیاسی را دارند.

همچنان، چنین به نظر می رسد که این روزها جز آقای کرزی همگان اهمیت روابط حسنه با ایالات متحده را درک کرده می توانند. بدون امداد خارجی، به خصوص از جانب ایالات متحده، موفقیت و حتی بقای نظام کنونی بعید از امکان به نظر می رسد.

مبارزه با فقر:

واضح است که بیکاری و فقر لازم و ملزوم همدیگرند. در حالی که ۴۰-۵۰ فی صد نفوس کشور بیکار است، انکشاف سیستم های تربیوی، صنعت، زراعت، و تجارت در حل این مشکل بی اثر خواهد بود. در ضمن، با طرح های کوتاه مدت و دراز مدت می توان کار بطنی استخراج، استفاده، و محافظت از منابع سرشار طبیعی را سرعت بخشید. در عمل پیاده نمودن اینگونه تدابیر هم موجب ایجاد کار و هم بوجود آوردن تولید خواهد بود. افغانستان به تولید محصولاتی نیازمند است تا به منظور نجات از اتکاء یک جانبه و بر پا ایستادن چیزهای بیشتری برای عرضه به بازار جهانی داشته باشد، تا ما در بدل آنچه از جهانیان بدست می آوریم، محصولاتی اقلأ به ارزش مساوی ارائه نکنیم، به هدف خود کفایی نخواهیم رسید و در جمع کشور های فقیر دنیا باقی خواهیم ماند.

مبارزه با مواد مخدر:

در این امر که افغانستان هنوز هم بزرگترین مولد مواد مخدر دنیا است نه جای شک است و نه تعجب. کشوری که در آن عده بیشماری از زمامداران قدرت، کسانی که مسؤول توشیح، تطبیق، و محافظت قانون اند، در کشت کوکنار و قاچاق مواد مخدر دست داشته باشند، باید بزرگترین عرضه کننده این محصول باشد. بر علاوه، سرحدات غیر محفوظ که دولت در سیانت آن توجه چندانی ندارد، زمینه را برای رشد مسلک قاچاقبری و کشت مواد خاشخاش مساعد ساخته است. از جانبی هم گروه جنایت پیشه طالبان، که از قاچاق این مواد سالانه میلیون ها دالر بهره می برد، برای ترویج این زهر دهقانان را یا با زور برچه یا با تشویق مادی به کشت کوکنار متعهد نگه می دارند. پس تلاش طالبان از سویی و ناکارگی ناشی از فساد دولت از سوی دیگر نه تنها سد راه مبارزه با مواد مخدر قرار گرفته است، بلکه باعث رشد این تجارت سیاه نیز گردیده است. لهذا، برای از میان برداشتن مواد مخدر به حکومتی نیاز است که بر اساس ساخت و بافت های سیاسی و روابط شخصی و قومی تشکیل نشده متعهد به منافع ملت باشد. اما، متأسفانه توقع ایجاد اینگونه حکومت واقعبینانه به نظر نمی رسد.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې ښي پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولئ

مبارزه با طالبان:

قوای امنیت ملی و استخبارات باید حد اکثر تعداد فعالیت های تروریستی طالبان را در بطن خنثی و فلج سازد. همچنان مؤفقیت در مبارزه با فقر و مواد مخدر، که در مورد آن مختصر بحثی در بالا صورت گرفت، ضربه ای کاری بر پیکر افراطیون طالب وارد خواهد کرد. هر دو، فقر و مواد مخدر از جمله عوامل بارزی اند که جوانان افغان را به دامن طالبان و القاعده می اندازد. در صورت عملی شدن این تجاویز، طالبان از این دو منبع مالی و انسانی محروم خواهند شد. در نتیجه، آنها که به منظور حفظ منافع شخصی خویش داوطلبانه حاضر به ترک خشونت نیستند، یا به شکست مواجه شده یا حد اقل تضعیف خواهند شد. یکی از اهمیات شکست طالبان باز شدن راه برای حاکمیت کلی دولت بر قانون و نیز ایجاد زمینه برای سرمایه گذاری سالم و تولید است. این پیامدها بر بهبود وضع زندگی ملت عاری از تأثیر نخواهند بود.

بهبود روابط با ایالات متحده آمریکا:

بهبود وضع روابط خارجی با سایر کشورهای جهان افغانستان را منحصیث یک عضو جامعه جهانی در موقف قوی قرار خواهد داد تا بتواند از داد و ستد سیاسی، اقتصادی، و نظامی با سایر کشورها به انواع گوناگون بهره بردارد. در عین حال، اتکای نامتوازن ما بر بیگانه ها، خصوصاً ایالات متحده، حقیقتی است اگر چه درد آور ولی غیر قابل انکار. بدون درخواست و اخذ امداد مالی و تکنیکی جهان غرب، رشد و حتی بقای نظام کنونی بعید از امکان به نظر میرسد. مهمتر از همه، پشتیبانی نظامی ایالات متحده می تواند کشور را از آسیب پذیری و خطر تعرض بعضی از همسایگان تا حدی مصون نگه دارد. از جانب دیگر، جامعه جهانی به همکاری افغانستان در راه مبارزه با افراطیون دینی و شکست نظامی طالبان و القاعده در آسیای میانه و جنوبی نیازمند است.

اینها اهداف مشترکی اند میان جهان غرب به رهبریت امریکا و افغانستان، و رسیدن به این اهداف ممد حاکمیت صلح، و استحکام سیاسی در منطقه و کشور خواهد بود.

در عین حال، ترمیم روابط با ایالات متحده و استحکام روابط با سایر کشورها برای رسیدن به دو هدف دیگر (مبارزه با مواد مخدر و مبارزه با فقر) نیز سودمند واقع خواهد شد. چنانچه گفته آمد، فقر مالی عده کثیری از جوانان بیکار کشور را در معرض تلاش های جلب و جذب طالبان قرار داده است. طالبان بر علاوه بهره برداری از قوه مورد دسترس انسانی، از کشت کوکنار و قاچاق مواد مخدر نیز سود اقتصادی برده، با جوه بدست آورده از آن مصارف عملیات انتحاری و بمب گذاری خویش را تأمین می کنند. مبارزه با این دو عاملی که حائز اهمیت حیاتی برای طالبان اند، در واقع بخش عمده ای از مبارزه با طالبان را تشکیل می دهد. از اینرو، توجه همزمان رئیس جمهور جدید به هر سه معضله در نجات کشور از چنگ جنگ و فقر مؤثر خواهد بود، و سعی وی در جلب و جاری نگه داشتن پشتیبانی مالی، تکنیکی، و نظامی جامعه جهانی، به خصوص ایالات متحده امریکا ممد کارش در هر سه زمینه خواهد گردید.

پایان